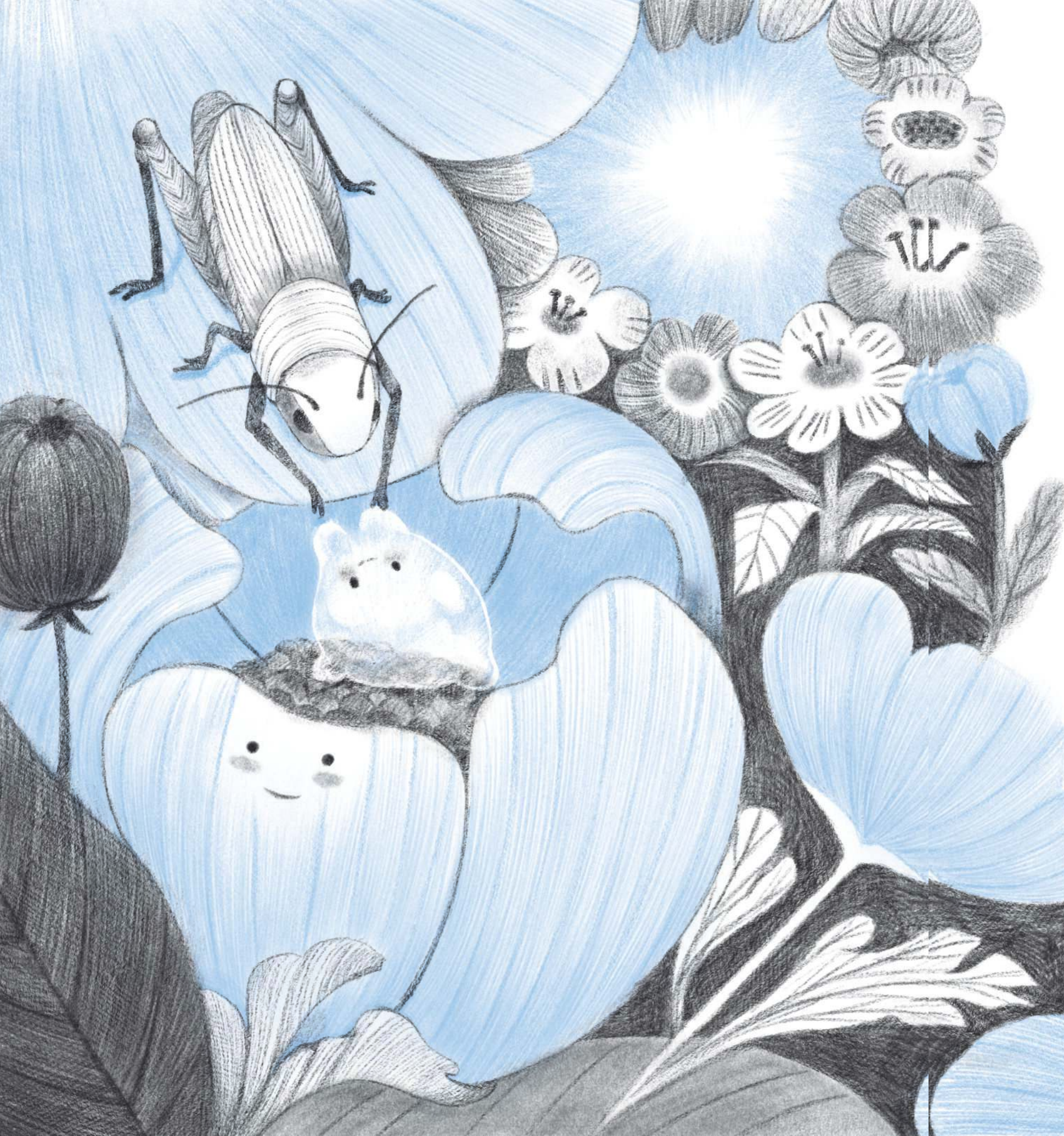

Giọt sương và bông hoa

Có giọt sương nọ
Muốn thấy hoàng hôn
Nhưng sương rất buồn
Vì nhanh tan biến.

Bông hoa biết chuyện
Mới tính kế là
Mặt Trời ló ra
Mang sương đi giấu.

Nhờ bạn châu chấu
Lăn sương vào trong
Cánh hoa khép vòng
Che sương khỏi nắng.

Giọt sương im lặng
Nín thở đợi chờ
Đột ngột bất ngờ
Cánh hoa bùng mở.

Hoàng hôn rực rỡ
Đỏ cháy ráng chiều
Hạnh phúc bao nhiêu
Giọt sương sung sướng.

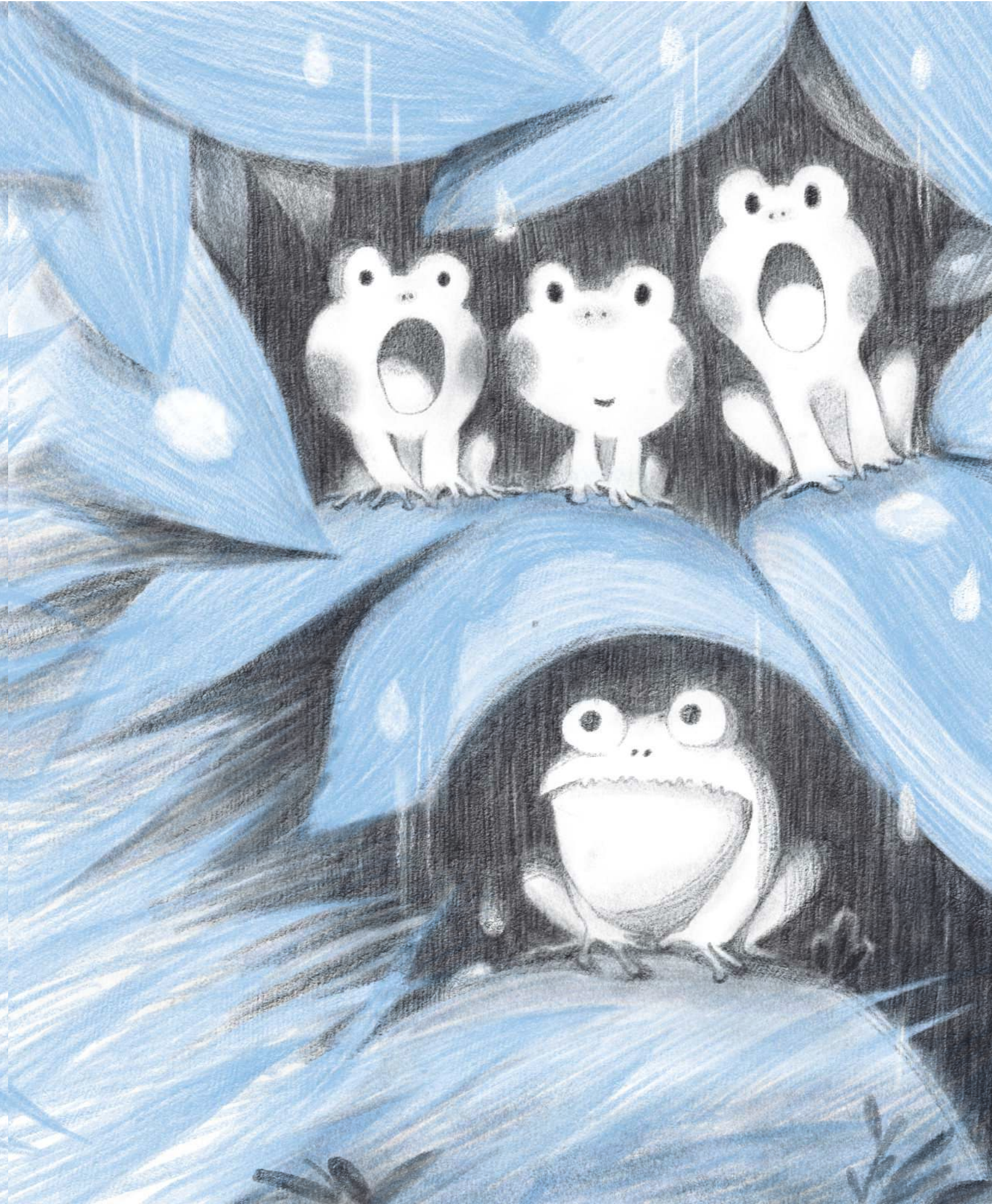
Vui vì có bạn
Vui vì có tôi
Mình cùng thực hiện
Ước mơ trong đời.

Cơn mưa

Nắng trốn vào quả bưởi
Gió náo loạn bụi tre
Én vội bay lại tổ
Hình như mưa sắp về.

Ếch cồm kêu rộn rã
Cậu cóc ngồi nghiêng rặng
Đàn kiến đen vội vã
Xếp hàng đơn hành quân.

Sấm ầm ầm đã nổi
Chớp xé toạc cả trời
Ngọn cau nghiêng cổ đợi
Kìa! Kìa! Giọt mưa rơi!

Chú sâu xấu hổ

Chú sâu đo nhút nhát
Trốn cao tít trên cành
Giấu mình giữa lá xanh
Loanh quanh hoài một chỗ.

Chú sâu hay xấu hổ
Chẳng đi đâu bao giờ
Thế nhưng chú hay mơ
Về những nơi xa tít.

Có núi cao mù mịt
Có biển rộng mênh mang
Lớp lớp lúa chín vàng
Ca vang cùng cơn gió.

Làm sao để tôi đó?
Chú nhờ gió chở đi
Gió lắc đầu: “Chỉ khi
Cậu mọc đôi cánh rộng.”

Chạnh lòng, sâu khóc rống
Chú bỗng sợ độ cao
Xong rồi... Lỡ thế nào...
Sao muôn vàn trắc trở?

Gió nói: “Đã có tôi
Làm người bạn đồng hành
Nếu muốn thấy trời xanh
Trái tim đừng sợ hãi!”

Chú sâu can đảm lại
Ăn nổi sợ lớn hoài
Ngày mai trời xanh ấy
Gió nâng cánh bướm bay.